

(No 3)
A Catalunya

Cantau, donchs, en llengua llemosina
las gestas del nostre avis.

Josep de Loetamendi.

Oh bella patria mia - de' catalon la filla
que has portat las senyeras - altivas a l'Orient;
Luy encara orgullosa - pots aixecar ta testa
pus tens encara fills - que mostrin ton poder

Si ja han passat los Jaumes, - si ja la freda tomba
abriga dels Moncadas - la cendra y de'n Claris
Si no tens ja n'Entença - si mort ja n'han n'Ausias
fens altres homes il·lustres - que's honran sent tos
fills.

Que no pot may la terra - nomenada catalana
la fama conquerida - preservar per cap estil;
la roja barretina - y nostras matre barnas

son p'tou peral servarla - de lo mes gran perill.

=

Si feren en la Grecia - de valor grans procesas
las senyeras portadas - p'els brans alungarçars;
si al crit de via fora - y al de de porta ferro
esporuguits restaban - los exerciti alarbs;

=

Si alguns anys onejasen - al cim de las murallas
de la famosa Atenas - agitadas pe'l vent
las nostres quatre barres - ostentant erquelloras
de sang del conypte Jofre - lo rich color vermell

=

Si no tenim escuadras - com las que n'abatiren
de Lepant en las aigües - tot lo poder del turche;
Si sols recorti gloriosos - d'aytals jornadas quedan
omplint-ne de l'istoria - molts y molts prehuats
fulls,

=

Huy temuda es encara - la forsa catalana
per los pobles que s'abens que primer ans la mort
que veure't envidias - jagant vergonyós delms

ni may eren esclava - de qualvol nació?

=

Recort greu te la França - del pla del Tibiclabó
de l'immortal Girona - del desastre del Bruch
del que molent farina - a Viriat imitantue
devant d'un grupat d'homens - va abatrer son engull.

=

Encar les lletres encara - tens a la teua terra
qui s'afanya a dar provas - de quets ma patria gran;
encar ta gayera parla - es aquí convehuada
encar tens qui sustenta - ab fe tot jochs flovals.

=

Encar, oh Catalunya! - tens fill que ab gran goitq por-
tan,
lo nou que 'ls nostres avis - nos deixaren llegat;
Encar hi ha qui s'recorda - que corre per sas venes
la sang que sustentava - als brans almogavars.

=

Mes perquè restas trista - ilustre y gran Matrona
responne: perquè callas? - ah! be ho comprende be
prou

La lluita fratricida - que tot pobles devasta
ne causa ta tristura - n'omple ton cor de dol.

=

Poetas de la terra - no cantau pas alegres;
la patria n'esta trista - cantau desclis ab trist plany;
Ploran, ploran poetas; ploran que fera guerras
plens de rabia sostenen - germans contra germans.

Agost de 1873.